[2024] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1148 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 377

ਚੰਦਰ ਭਾਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ

ਬਨਾਮ

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

2024 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2991

03 ਮਈ 2024

[ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ* ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬੀ. ਵਰਾਲੇ, ਜੇ.ਜੇ.

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

(1) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਿਸ-ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ; (2) ਕੀ ਧਾਰਾ 52 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਲਿਸ-ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ (3) ਲਿਸ-ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ.

ਸਿਰਲੇਖ

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 - ਧਾਰਾ 52 ਅਤੇ 41 - ਲੀਸ ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3-ਮਾਲਕ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਰਨੈਸਟ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ - ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੋਕ - ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 (ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ) ਲਿਸ ਪੇਂਡਨਜ਼ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ - ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਲੀਜ਼.

---

* **ਲੇਖਕ**

ਚੰਦਰ ਭਾਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਐਲਆਈਐਸ ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 1-2 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਿਸ ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਉਹ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ। (ਪਾਰਸ 19, 20, 22)

2. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 24, 25]

ਸਿਧਾਂਤ/ਸਿਧਾਂਤ - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 52 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਲੀਸ ਪੈਂਡਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 - ਧਾਰਾ 52 ਅਤੇ 1.

ਆਯੋਜਿਤ: ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ, ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ; ਬੇਸ਼ਕ, ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 52 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ (ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਲਿਸ-ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ. [ਪੈਰਾ 17]

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 - ਧਾਰਾ 52, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ:ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ- ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। [ਪੈਰਾ 18]

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਪੀ ਵੈਦਵਿਆਸ ਚਾਰ [2023] 6 ਐਸਸੀਆਰ 359 : **2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 358 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।**

ਰਾਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ [1974] 1 ਐਸਸੀਆਰ 381 : **ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 2537**; *ਦੇਵ ਰਾਜ ਡੋਗਰਾ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਜੈਨ* [1981] 3 ਐਸਸੀਆਰ 174 : **(1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 675;** *ਸੁਨੀਤਾ ਜੁਗਲਕਿਸ਼ੋਰ ਗਿਲਡਾ ਬਨਾਮ ਰਮਨਲਾਲ ਉਧੋਜੀ ਤੰਨਾ* [2013] 8 ਐਸਸੀਆਰ 215: **(2013) 10 ਐਸਸੀਸੀ 258**; *ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ,* **ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੀ ਅਤੇ ਐਚ 299;** *ਸਰਦਾਰ ਕਾਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਐਸ ਕਾਰ ਭਜਨ ਸਿੰਘ,* **ਏਆਈਆਰ 1975 ਪੀ ਅਤੇ ਐਚ 205 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882; ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਲਿਸ ਪੇਂਡਨਜ਼ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ; ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ; ਇਕੁਇਟੀ; ਹੁਕਮ; ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ; ਰੀਲੀਜ਼ ਡੀਡ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2991

2012 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2746 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 03.10.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਮਲਿਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੀਤੇਸ਼ ਮਲਿਕ, ਅਭੈ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾਵਤੀ ਸੁਮਨ, ਬੀ ਸੀ ਭੱਟ, ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਨਰਿੰਦਰ ਹੁੱਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਹੁਲ ਰਾਠੌਰ, ਸ਼ੌਰਿਆ ਲਾਂਬਾ, ਸੁਖਮਨੀ ਬਾਜਵਾ, ਡਾ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ.

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 03.10.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਅੰਸ਼ਕ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 10.11.2002 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ 16 "ਕਨਾਲ" ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁੱਲ 8 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 5.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ 10.11.2004 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

3. ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ 21.07.2003 ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 28.07.2003 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਯਾਨੀ 28.07.2003 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ "ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4. ਰਿਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਖੀਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-2) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 16.06.2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ।

5. ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਜੀਂਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 10.11.2004 ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ "ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ" ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1882 ਦਾ ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

6. ਫਿਰ ਵੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰੋਕ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਿਜੇ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ -5) ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ (ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4) ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਾਕਸ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਸਨ।

7. ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਦਿਲਚਸਪ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -7, ਜੋ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 126 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

8. ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜੀਂਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 06.03.2012 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਦਈ, ਯਾਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮਿਲ ਕੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 03.10.2019 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਯਾਨੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 8% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 6% ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

10. ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 28.07.2003 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਦੂਜਾ, ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਖਰਕਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇ. ਤੀਜਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1-2 ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

> *ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਖੇਵਤ ਨੰਬਰ 322 ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 435 ਵਿਚੋਂ 16 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁੱਲ 86 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ। 28.7.2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ @ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ @ ਪਾਲਾ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 28.7.2003 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੋਂ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 39 ਨਿਯਮ 2 ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 28.7.2003 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2004 ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ*

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਿਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ।

11. ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਮਲਿਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਹੁੱਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ.

13. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਹੁੱਡਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ 2004 ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1-2 ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇੱਕ ਪੰਪ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ.

14. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਮਲਿਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਲਆਈਐਸ ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਰਨੈਸਟ ਮਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

15. ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਜੋ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> ***"41. ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲਾ***- *ਜੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ:*
>
> *ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।*

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਲਿਸ ਪੇਂਡਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

> ***"52. ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ***-*ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ [ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ] ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਾਪਿਤ [ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ] ਦੁਆਰਾ [ਕਿਸੇ] ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ [ਜੋ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦਾ, ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।*

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

[ਵਿਆਖਿਆ:-ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

16. ਲਿਸ ਪੇਂਡਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: *ਰਾਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ*, **ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 2537**; *ਦੇਵ ਰਾਜ ਡੋਗਰਾ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਜੈਨ* **(1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 675**; *ਸੁਨੀਤਾ ਜੁਗਲਕਿਸ਼ੋਰ ਗਿਲਡਾ ਬਨਾਮ ਰਮਨਲਾਲ ਉਧੋਜੀ ਤੰਨਾ* **(2013) 10 ਐਸਸੀਸੀ 258**.

17. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ, ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ; ਵਿਸ਼ਾ, ਬੇਸ਼ਕ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਲਈ. ਫਿਰ ਵੀ, ***ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ*** ਬਨਾਮ ***ਕੇਸ਼ੋ ਰਾਮ,*** **ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੀ ਐਂਡ ਐਚ 299** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, *ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚਪੀ ਵੇਦਵਿਆਸ ਚਾਰ,* **2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 358** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

> *ਜੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਥੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤੀ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਵਰਗੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.....*

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਲਿਸ-ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

18. ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ 1929 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XX ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

19. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ 21.07.2003 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਯਾਨੀ 28.07.2003. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਨੂੰ ਲਿਸ ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ.

20. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 21.07.2003 ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 28.07.2003 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 21.07.2003 ਤੱਕ ਲਿਸ ਪੇਂਡਨਜ਼ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 28.07.2003 ਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ 16.06.2004 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੌਰਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਚਪੀ ਵੇਦਵਿਆਸ ਚਾਰ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਹਨ।

21. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲੀਸ ਪੇਂਡਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ 1-2 ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1882 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

22. ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਸ ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ -7) ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ

ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਿਸ ਪੇਂਡਨਜ਼ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਰੋਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

23. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1-2 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਸਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਬਮਰਸੀਬਲ ਪੰਪ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। (ਦੇਖੋ: ***ਸਰਦਾਰ ਕਾਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਐਸ ਕਾਰ ਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1975 ਪੀ ਅਤੇ ਐਚ 205***)

24. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 28.07.2003 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 16.06.2004 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਿਸ ਪੇਂਡੇਨਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-2 ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ.

25. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2012 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2746 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 03.10.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ 5,50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10.11.2002 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: ਹਰਸ਼ਿਤ ਆਨੰਦ, ਮਾਣਯੋਗ ਐਸੋਸੀਏਟ ਸੰਪਾਦਕ

(ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਕਨੂ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।)

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016